

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Hr. Bertel Haarder beskyldte mig for at fordreje tallene, fordi jeg ikke havde taget hensyn til, at lønnen stiger, og altså ikke havde dyrtidsreguleret den. Nej, hr. Bertel Haarder, jeg har ikke fordrejet nogen tal. Jeg har på intet tidspunkt relateret tal til en indtægt. Så hvis hr. Bertel Haarder synes, at tallene virker stærkt, er det altså reelt, og ikke fordi jeg har relateret dem til et beløb.

Undervisningsministeren kommenterede jo ikke min ordførertale, og det var måske med velberåd hu. Det system, vi har i dag, koster jo, som jeg påpegede, mere, end det ville gøre at indføre uddannelsesløn.

Det er rigtigt, at SF-forslagene på dette område, både gældssanering, SU-forslag og boligydelse, er dyre forslag, men de er hovedsagelig dyre i en overgangsperiode.

Undervisningsministeren kom overhovedet ikke ind på gældsforpligtelsen, hvoraf man skal indfri 284 mill. kr. Ministeren kom overhovedet ikke ind på, hvad rentefradraget betyder for statsfinanserne.

Til sidst vil jeg sige lidt om, hvad jeg mener dette her betyder for effektiviteten eller måske kvaliteten i studierne. De nuværende vilkår betyder, at de studerende må gå ind i et enormt effektivitetsræs. Man må studere meget eksamensfikseret. Der har før været talt om taxameter, og det er faktisk rigtigt. De studerende studerer, som om der holdt en taxa og ventede udenfor. De studerende tvinges også til at tage erhvervsarbejde, og det vil altså sige, at taxaen bliver holdende endnu længere.

Oven i det kommer regeringen så med en budgetreform, som er baseret på studietrinstilvækster. Når de studerende er nødt til at trække deres eksamen ud på grund af erhvervsarbejde, kan studierne naturligvis ikke blive så effektive, og man kan ikke tage så mange eksamener. Når man så forlanger, at bevillingerne til de højere uddannelser skal baseres på studietrinstilvækster, forringer man også forholdene på uddannelsesstederne, så alt i alt synes jeg, vi skulle tage det hele op, både for de unges skyld, for uddannelsernes kvalitets skyld og måske også for statsfinansernes skyld.

Steen Folke (VS):

Jeg forstår godt, at ministeren ikke havde lyst til at gå ind i nogen reel debat om rege-

ringens og socialdemokratiets dobbeltholdning til dette med statslånenes afskaffelse. Jeg kan ikke se andet, end at regeringspartiet og regeringen fortsat kører et dobbeltspil, idet man altså retter bebrejdelser mod de borgerlige partier, der har afskaffet dem i sin tid, men samtidig gør opmærksom på, at man ikke drømmer om at gøre noget for at genindføre de statslån, der trist nok blev afskaffet. Det kommer bl. a. til udtryk i forbindelse med holdningen til den af hr. Alfred Hansen stillede dagsorden, som hr. J. K. Hansen argumenterede for at man ville stemme imod. Det er jo altså en forsigtigt udformet dagsorden, der blot går ud på, at man nu skal påbegynde en afvikling af de statsgaranterede bank- og sparekasselån og lade dem erstatte af statslån. Ikke engang det vil socialdemokratiet være med til. Det vil VS gerne, og vi vil gerne være med til at gøre noget i hurtig rækkefølge, for det er påkrævet.

Regeringen henholder sig alene til, at man godt vil tage toppen af nogle af problemerne i forbindelse med en gældssaneringsordning. Det er, hvad det kan blive til, men det kan de uddannelsessøgende heller ikke leve af. Ministeren er inde på dette med, hvad de uddannelsessøgende faktisk kan leve af, og da må jeg gøre opmærksom på, at det er ikke tilstrækkeligt, det er på ingen måde tilstrækkeligt til at løse de problemer, som alle erkender er højst reelle og alvorlige.

Jeg stillede ministeren et par konkrete spørgsmål, som jeg ikke fik særlig konkrete svar på. Jeg spurgte: hvad bliver der af de bebudede næste etaper i reformen? Det synes jeg ikke jeg fik noget svar på. Det eneste, vi har fået at vide, er, at på gældssaneringsområdet agter regeringen at gøre et eller andet. O.k., det var så det. Men der var mange andre ting, der skulle indgå i disse reformplaner. Hvad bliver det til med de øvrige? Det er jo ikke kun os, der har fremsat forslag. Regeringen har selv hævdet, at den ønskede og ville arbejde for væsentlige reformer på dette område.

Jeg spurgte: hvad med de 16-17-årige? Det mener jeg heller ikke der kom noget svar på. Og jeg spurgte ret konkret: hvordan med de uddannelsessøgendes situation her i sommerperioden i forbindelse med en sløjfning af det cirkulære, hvorefter de har kunnet få bistandshjælp? Det kom der heller ikke no-